

vort Afrustningsforslag, saa værsaagod! Jeg nærer ingen Tvivl om, at Tusinder og atter Tusinder vil flokkes om det af den højtærede Forsvarsminister fremsatte Forslag, og at vi vil sejre over de Herrer ved ethvert Valg, der kommer til at staa om den Ting.

De Herrer har jo glemt, at 1914 repræsenterer et Tidehverv i Verden, hvad der ligger forud for den Tid, er noget for sig, og hvad der kommer efter, det er den nye Tid. Ungdommen har lært i disse 10 Aar, hvad der kom ud af Krigen, hvad der kom ud af Militærvæsenet. Hvad har nemlig Ungdommen set i den Tid? De har set Krigens Rædsler, de har set Millioner døde og lemlæstede, de har senere set, hvorledes disse Millioner lemlæstede slæber sig omkring i Landene uden at kunne faa det nødvendige til at leve af. De har set, hvorledes Sulten har bredt sig under Krigen, og hvorledes Demoralisationen har bredt sig og Spekulationen, hvorledes Overklassen spekulerede og plyndrede Underklassen i alle Lande, de har set den ødelagte Kultur, set, hvorledes alle de udmærkede tekniske Hjelpe-midler, som var opfundet før 1914, ikke mere kan bruges, fordi man savner Midler dertil. De har set Overklassens Svindel og Statsmændenes Afmagt, og de har set de taabelige Fredstraktater. Efterkrigstiden har vist dem, at Folkeslagene er i Vanmagt og ude af Stand til at bygge Samfundene op igen, men maa kæmpe for blot at faa ærlige Penge, fordi de er ødelagt i økonomisk Henseende. Der er ikke i hele det sidste Aarhundrede sultet saa meget, som der er sultet under og efter Krigen. Der er drevet megen Humbug med Vareproduktionen, hvad der særlig har givet sig Udslag i de Krigs-varer, der blev produceret under og efter Krigen, der er drevet Humbug med Handelen, hvor de mere kloge har narret de mindre kloge, men altid saaledes, at de smaa er blevet plyndret af de store. Naar den arbejdende Ungdom nu har set alt dette, tror de Herrer saa, at den en Gang til vil gaa i Fælden, at den vil føle Begejstring for et Militærvæsen, at den vil føle det som sin Opgave at rykke ud og forsvare en saadan Militærordning, som de Herrer fra den anden Side gennemførte i 1922? Hvis De tror det, kender De ikke Ungdommen, som den er nu, saa ved De ikke, hvilke Erfaringer den har gjort, og for hvilke Interesser den nu arbejder. Man kan sige meget om Nutidens Ung-

dom, man kan sige, den danser for meget, morer sig for meget, lever for meget i Nuet, men een Ting kan jeg forsikre Dem om: Den har Idealer, og blandt disse er Fjernelsen af det Aag, der hviler paa dem i Form af den almindelige Værnepligt, de vil have Lov til at føle sig som frie Mænd i et frit Land. Jeg behøver jo blot at spørge: Hvad gjorde Ungdommen Revolution for ude i Verden, hvorfor stormede de Flaader eller Kaserner i de forskellige Lande og tog Magten? Det gjorde de, fordi de vilde af med Værnepligten. Det ærede Medlem Hr. Brorsen er bange for Revolution, og derfor vil han beholde den almindelige Værnepligt. Det kan virkelig ikke hjælpe noget, for hvem var det, der gjorde Revolution? Det var Soldaterne, der gjorde Revolution i alle Lande i 1918, saa det kan virkelig ikke nytte noget at holde Soldater for at modarbejde Revolutionen, det vilde være den bagvendte Verden. Den Ungdom, som det ærede Medlem nu vil indrullere i de militære Kadrer, bliver ikke til Sinds med Lyst og Mod at forsvare den Ordning, det ærede Medlem kæmper for.

Vi skal bort fra Militærvæsenet. Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at Venstre elsker Friheden hensynsløst. Ja vel, det gør Ungdommen ogsaa nu om Tider, det gør vi Socialdemokrater ogsaa, og derfor vil vi afruste, fordi vi elsker Friheden hensynsløst og vil have det sidste militære Aag, der har hvilet paa Ungdommen i Aarhundreder, fjernet. De Herrer siger jo undertiden, at Rigmændene ikke vil svare den Skat, det kan tilkomme dem at betale. De Rigmænd, der har over 50 000 Kr. i Indtægt, kvier sig ved at betale den Skat, man vil paalægge dem, og truer med hellere at ville kaste deres Formue i Østersøen eller Vesterhavet end at betale denne Skat. Hvad tror De Ungdommen siger? Ungdommen har ikke noget at betale Skat af, men den maa ofre sin Ungdomskraft for Militærvæsenet, og har da ikke den fattige Ungdom større Ret til at sige: Vi vil ikke længere bringe det Offer, det er ikke os, der har ødelagt Verden, det er de ældre, de mægtige, de store, lad dem bringe de Ofre, der skal bringes, det er ikke vor Sag. Det er fuldstændig rigtigt, hvis Ungdommen vilde sige saaledes, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at det er Tankegangen hos den arbejdende Ungdom over hele Verden. Der er klaget over, at der ingen Arbejdsglæde er i Befolkningen nu om Dage, hverken her eller andre Ste-